

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1778/2021
09.09.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јулијана Степанић Павловић адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Министарство унутрашњих послова, Управа граничне полиције, СГБ Трубшница, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Ваљеву, ради исплате додатка на плату, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Шапцу Гж1 7/2020 од 26.02.2020. године, у седници већа одржаној дана 09.09.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Шапцу Гж1 7/2020 од 26.02.2020. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Лозници П1 895/10 од 29.10.2019. године одбачена је као неблагоприятна ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 6506/12 од 14.12.2012. године (у изреци погрешно означена као пресуда Апелационог суда у Београду Гж1 45/13 од 03.06.2019. године).

Решењем Вишег суда у Шапцу Гж1 7/2020 од 26.02.2020. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено је решење Основног суда у Лозници П1 895/10 од 29.10.2019. године.

Против другостепеног решења тужилац је изјавио ревизију, са предлогом да се о ревизији одлучи на основу члана 404. Закона о парничном поступку

Испитујући побијано решење, на основу члана 399. и члана 412. став 3. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 125/04 и 111/09 – у даљем тексту: ЗПП), који се примењује на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20), Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према стању у списима, препис пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 6506/12 од 14.12.2012. године достављен је пуномоћнику тужиоца 16.01.2013. године. Тужилац је ревизију против означене пресуде изјавио 16.07.2018. године.

Имајући изложено у виду, нижестепени судови су правилно оценили да је тужиочева ревизија неблаговремена, јер је изјављена по протеку законског рока из члана 394. став 1. ЗПП.

Према ставу израженом у пракси Врховног касационог суда, неосновани су наводи ревизије којима се указује да је ревизија благовремено изјављена, с позивом на члан 404. став 1. Закона о парничном поступку, решења Уставног суда Уж 4012/2015, Уж 6914/2014, Уж 3010/15, Уж 1449/15 и Уж 4963/12 и члана 2. Закона о парничном поступку. Ово због тога што рок од 30 дана за изјављивање ревизије према члану 394. став 1. Закона о парничном поступку, тече од дана достављања другостепене пресуде и представља законски рок чијим протеком је изјављена ревизија неблаговремена. Рок за изјављивање ревизије је преклузивни рок чијим истеком странка губи право на подношење овог ванредног правног лека. У ревизији тужилац не износи тврдњу да је подносио уставну жалбу, односно да је као подносилац уставне жалбе упућен да може изјавити ревизију у року од 30 дана од дана пријема тог решења, због чега се не може закључити да је ревизију изјавио у оквиру законског рока.

На основу члана 405. став 1. у вези члана 412. став 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић